

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI. ZATURDAG den 16den MEY, 1818. N. 20.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Curaçao den 25sten April 1818.
NAAR AMSTERDAM,
LEGD IN LADING,
Het snel zeilend Fregat Schip

ZEEMEEUW,
Kapt. J. R. Böning.

Het grootste gedeelte der lading geengageerd zynde, zal dit vaartuig waarschynelyk medio Juny kunnen vertrekken.

Voor Vracht of Passagie gelieve men zich te vervoegen by BING & JUTTING.

Curaçao den 18den Maart 1818.
NAAR AMSTERDAM.
Zal vertrekken in de aanstaande maand May, of uiterlyk in het begin van Juny.
Het Brik-schip

DE DRIE GEBROEDERS
Kapt. Jelle Hellbrandt.

De genen die genegen zyn gemelde schip te begunstigen zullen daarin voor een zeer geringe vracht kunnen laden, waardoor de condities te vernemen zyn by de kapitein, of by BEUTNER & TH JUTTING.

Fiscaal's Kantoor: 15den Mey 1818

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broeden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 12. en
De Ronde Broden 13 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

JAELETTA PETRONELLA BEUTNER, woonende alhier, huisvrouwe van den thans uitlandigen Henry Hutching, voor zoo veel desnoods ten dezen geadsisteerd met haren curator adlites Claude Francois Römer postuleerende procureur voor de Hove van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, doet op bekomene permissie en authorisatie van den Edele Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, door my Deurwaarder en Gerechts Bode.

Openlyk en by Edicte Dagvaarden voornoemde Henry Hutching, thans uitlandig, tegens Donderdag ter eerste ordinaire sessie van de Edele Achtbare Heren Raden Commiss: uit de Hove van Civile en Criminele Justitie, die wezen zal na den eersten Juny 1818, des morgens ten tien uren, voor welgem. Edele Achtbare Heren Raden Commissarissen.

Om het derde defaut te zien verlenen, of wel het 1ste en 2de verleende defaut te purgeren, de kosten daarop gevallen te refunderen en voorts, als nog aan te horen zodanigen Eisch en Conclusie, als ten dienenden rechtdage uit name en van wegens de Eisse: zo als dezelve ten dezen is agerende, tegens den gede: zal worden gedaan en genomen, ten einde den band des huwelyks tusschen de Eisse: en den ged: gesubsisteerd hebbende, by vonnisse van welgemelde Edele Achtbare Raad, uithoofde van den Gedo meer dan vyf jarige absentie, zal worden verklaard te zyn gedissolveerd, daarop te antwoorden en verder voort te procederen als naar style, met de kosten ofte &c.

Aldus gepubliceerd op Curaçao den 20sten April 1818.

C. F. ROMER,
Procureur.
TH D. KOCK,
D. & G. Bode.

Curaçao den 2den May 1818.

M. H. WONBERG maakt by deeze aan alle fatsoenlyk lieden bekend, dat hy de welbekende Kolf en Kegel Baan op Pieter Maay, Wyke No. 1. Huis No. 60. weederom in orde heeft laten brengen; kunnende zyne geëerde begunstigers op eene prompte bediening staat maken.

Curaçao den 15den May 1818.

DE ondergetekende brengt mits deze ter kennisse van het publiek, dat de trekking der 4de Classe zyner Lotery op Woensdag den 27sten dezes zal beginnen, dienende tot naregt van een ieder dat alle pryzen boven de Twee Honderd Vyftig Pezos van Agten binnen acht dagen na de trekken der classe zullen uitbetaald worden. Voor het fournissement van Loten zal men uiterlyk tot den 25sten deezer zynde twee dagen voor gemelde trek dag tyd hebben en niet langer. ISAAC CARDOZO.

Curaçao den 15den May 1818.

KASJES Hermitage Wyn van zeer goede qualiteit zyn voor 7 Patienjes het Douzyn te bekomen by, C. W. JUTTING & Co.

Curaçao, 15th May, 1818.

HERMITAGE WINE, of a superior quality, in Cases, at 7 dollars per dozen, for sale by C. W. JUTTING & Co.

Curaçao den 3den April 1818.
UIT DE HAND TE KOOP.

EEN fraay nieuw bebouwd Huis, met een aantal gerytlykheden, zo als Regenbak, plaats &c. gelegen in de beste stand in de Heere Straat, thans geoccupeerd door de ondergetekende, aldernaast het Pakhuis van de Heeren Denæza en Delvalle, die genegen mogten zyn het zelve te kopen, kunnen de conditien bewust worden met zig te addresseeren by, DIRK KRISTEN.

Alwaar als mede uit de hand een aantal winkel waren voor contante te koop zyn, die aan een Winkelier kunnen Convenieeren.

Uit het Gouvernements Dagblad van Havanna, February 18.

Verhaal van Don Manuel Arcon, een inwooner van Nassau, New Providence, geboortig in Malaga, en resideerende in Holguin; ingezonden naar deze plaats om te worden gepubliceerd.

Den 19den January verschenen twee matrozen, het gerucht verspreidende dat zy den avond bevorens van een zeerover kaper die in de haven van Padro ten anker lag, waren weggelopen toen dit rapport aan Don Jose Agustus Rodriguez ter oore kwam, begaf hy zich naar het huis van den Kommandant der Marine Don Jose Fornaris, om over de beste maatregelen te raadplegen, ten einde een vaartuig te wapenen om den gezegden zeerover te nemen. En besloten hebbende het eenigste vaartuig, dat tot dat oogmerk dienstig, in de haven lag uitterusten, liet de eigenaar dat vaartuig voor $ 2000 over. De Kommandant monsterde vervolgens ons het nodige volk. Den 21sten maakte het vaartuig zeil, zynde wel gearmeerd met 34 man equipagie. Op den 22sten met het aanbreken van den dag by Pesquero Nuevo zynde, werd er een schoener gezien uit de haven van Navejo komende met zeilen en riemen jacht op ons makende, en daar de wind meer verslappende dan wakkerend was, zond zy haar boot met 5 man af; wy haar ziende, hielden een waakzaam oog op haar. De boot vuurde op ons, en en wy beantwoorden dat vuur. Weinig daarna namen wy de boot en de 5 man. Hierop naderden wy den zeerover, vuurden op dezelve, na de koninglyke vlag te hebben opgeheesen, op welk gezicht dezelve vlood en het strand van Pesquero Neuvo is naderde, waar 16 man het vaartuig verlieten, met een deel der geweeren, geld &. Vier van dezelven werden spoedig gevangen gemaakt, onder de welken de kapitein Antonio Marino; Het volk aan land had tot dit oogmerk geholpen. Wy namen den kaper, weg ten 12 uuren, en zeilden naar de haven van *Real de Gibara*, waar het Gouvernement volk afzond om de weggelopenen op te zoeken en te vangen. Den zelfden avond werden er 5 gevat; 3 op den 23sten, nog drie den 24. De twee overgeblevenen worden ernstiglyk vervolgd. Wy kunnen niet genoeg de actieviteit en den yver door den Kommandant der Marine betoond pryzen, die alle de perzonen die vrywilligers waren, vergezelde, tot aan de haven *Real de Gibara*, en daar bleef tot onze terugkomst, met de prys.

Buitengewoon voorbeeld van dierelyke vriendschap.

In de menagerie te Brussel is een leeuw genaamd Danco, wiens hok laatst eenigzins hersteld moest worden. Zyn oppasser vroeg om een timmerman om het in order te maken; doch toen de werkman kwam, en den leeuw zag, deinsde hy met schrik terug. De oppasser ging nu in het hok van het dier, en leidde hem in het boven deel van hetzelve, terwyl het lager deel werd hersteld. Hier vermaakte hy zich zelve eenigen tyd door met den leeuw te speelen en zeer vermoeid zynde, viel hy in slaap. De timmerman ten vollen steunende op de waakzaamheid van den oppasser, ging met zyn werk voort, zeer begeerig, als mag ondersteld worden, hetzelve hoe eer hoe beter aftemaken. Als hy gedaan had, riep hy William den oppasser, om te laten zien, wat hy gewerkt had, maar William gaf geen antwoord. Na herhaalde reizen vruchteloos geroepen te hebben, begon hy over dat stilzwygen zeer ongerust te worden, en besloot naar het boven deel van het hok te gaan. waar hy, door de tralien kykende, den leeuw en den oppasser naast elkanderen slapende zag, en dadelyk een luiden schreeuw gaf. De leeuw door dit geluid ontwaakt, sprong op en blikte op den timmerman met woedende oogen, vervolgens zyn poot op den borst van zyn oppasser leggende, ging hy zelf neerliggen om weder in te slapen. De arme timmerman was doodelyk verschrikt, en wist niet hoe hy William zou doen opstaan. Hy liep dus weg en vertelde wat hy had gezien. Eenige van de bedienden des huizes kwamen nu aan en openden de deur, die de timmerman met verscheidene palen had toegesloten, zy drongen de oppasser te ontwaken, die zyn oogen openende, geene de minste vrees scheen te hebben, op het berigt van den toestand, waarin hy zich bevond. Hy nam de poot van den leeuw en schudde die zachtjes om hem opmerkzaam te maken, en het dier keerde gerust en wel met hem naar zyn vorig verblyf.

VROUWELYKE MOED.

Eene ware Anecdote.—Eene Hollandsche Vrouw, was de Echtgenote eenes kapiteins der Pionniers in dienst der Armee van Dumourier (1792 93) zy met hare dochter een meisje van 10 jaren en een jongetje van 9 jaren, volgde op een wagen, haren man, ondanks de gevaren eenes bloedigen en onzekeren krygs. Zy trotseerde ongemakken en gevaren. Tusschen Yperen en Meenen, viel tusschen de Franschen en Oostenrykers ten nadeele der laatsten een gevecht voor. In het gewoel van den slag werd de wagen waarop de voornoemde vrouw met hare kinderen zat, nevens twee anderen eenigzins afgesneden. Nu renden drie Oostenryksche Huzaren aan, om deze weerelooze wagens buit te maken. Met op geheven houwer nadert een Huzaar den wagen waarop de vrouw zat. Bedaard neemt deze een der twee getrokken zakpistolen die zy by zich droeg, en schiet hem van het paard dood ter neder.—De tweede komt, een ander pistool schot werpt hem zwaar gewond op de aarde. De derde doet een vruchteloos schot, terwyl de heldin haar pistolen weder laadt. Hy deinst, en valt in handen van een detachement, dat de bezorgde kapitein, als krygsman, Echtgenoot en vader, ter redding had afgezonden eener vrouw, die zich zelve zoo goed had verdeedigd. Een gedeelte der buit werd haar ook toegelegd.

Na dat alles gedaan was, viel zy in onmagt, en by haar bekomen bevond zy zich in de armen hares mans, omringd van hare kinderen, en verscheidene officieren die den moed dezer anderzins zwakke vrouw bewonderden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard zedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEY.

9	golet N S del Carmen, Malabe,	P.Cabello
12.	—— Alexandria, Coolman,	Aruba
	—— Criool, Kock,	dito
14.	—— Maria. Porrier,	La Guayra

UITGEKLAARD—MEY.

9.	golet Experiment. De Crasto,	St. Thomas
	—— Jannetta, Luydens,	Coro
	schip Sara Maria, Jetter,	Amsterdam
12	golet Theresa, Mansana,	Coro
13.	Alexandria, Coolman,	Aruba
	—— Deligencia, Jones,	St. Thomas
	—— Criool, Kock,	Aruba
15.	brik Gustava, Gaerste,	St. Thomas
	bark Helena, Dovalle,	St. Domingo
	golet Dorothea, Tromp,	Rio de la Hache

Het Spaansche brik-schip Manuel van 12 stukken en 35 man, schipper Jaime Gerona naar Barcelona in Spanje gedestineerd met eene lading katoen, indigo en kakao zeilde op Zaturdag ll. van Puerto Cabello te zamen met een gearmeerde brik en een schoener, en ontmoete omstreeks den middag van dien zelfden dag de kaper welke onlangs onze handel zoo veel hinder heeft toegedaan, verzeld door een ander schoener welke verondersteld word de Twee Gezusters van deze haven, onlangs veroverd, te zyn. De kaper met de Manuel slaags geraakt zynde, vluchteden de andere brik en schoener, en werden door de twee Gezusters vervolgd. De slag duurde van een uur na den middag tot byna zons ondergang, toen de Manuel vuur gevat hebbende ongelukkiglyk in de lucht sprong. De kaper zoude op dat oogenblik de vlucht genomen hebben, daar hy zyn boegspriet verloren, en vele schade aan zeil en touwwerk geleden had. Acht van het scheepsvolk van de Manuel ontsnapten in de boot, landeden te Bonaire, van waar zy alhier op Dingsdag ll. in 's Gouvernements schoener de Dolphyn zyn gearriveerd. In het afkomen van Bonaire zagen de manschappen van de Dolphyn twee schoeners te klein Curaçao ten anker leggen, welke verondersteld werden de kaper en deszelfs vergezeller te zyn.

Dezelfde kaper heeft ook een Deensche schoener genaamd de Diana, van Porto Rico naar dit eiland gedestineerd geladen met tabak, veroverd, de schipper en equipage van genoemde vaartuig waren aanboord der kaper gedurende het gevecht met de Manuel, en berigten, dat vele zyner manschappen door de booten van de kaper terstond na dat hy in de lucht gesprongen en gezonken was, opgevischt zyn geworden. Deze lieden zyn benevens de equipage van de Diana alhier in een kleine bark op Woensdag ll. na den middag gearriveerd.

De kapitein van de Diana heeft ons berigt dat de kaper onlangsch een Engelsch schip van Brest, ontmoet heeft, en daar door een Fransche nieuwspapier ontving, waarin gemeld werdt dat eene Expeditie van 100,000 man Russen en Franschen op het punt stond uit Frankryk te vertrekken tot onderbrenging van Santo Domingo. Wy melden dit zoo als wy het vernomen hebben, en laten het aan onze lezers over zoodanige geloofbaarheid er aan te slaan als zy best zullen oordeelen.

De schoener Mary & Martha, Shaw, arriveerde alhier gisteren namiddag 27 dagen reis van Boston, brengd geen byzonder nieuws. Op de hoogte van St. Lucia werd hy door een Independente kaper aan boord geklampt, die een vat spek kocht en er voor betaalde, en verders gene ongeregeldheden pleegde.

In onze laatste hebben wy ahuis gemeld dat de Twee Gezusters 248 Doubloenen in plaats van 448 aan boord had.

Een gerucht der herovering van Calabozo door General Morales heeft ons van La Guayra bereikt. Bolivar wordt gezegd naar Guyana met het overgeblevene van zyn leger te zyn gekeerd. Dit is de eenigste tyding welke deze week van de kust is ontvangen geworden, uitzondering van de volgende officieele depeche.

Uittreksels uit de Extraordinaire Caracas Gazette van 7den Mey 1815.

Officieele depeches van Z. E. Don Pablo Morillo, aan den kapitein Generaal.

Ik voel de grootste voldoening om U het volgende ten verwittigen, my door den Brigadier Don Miguel de la Torre, uit de stad Cogede, den 2den dezer toegezonden.

Zeer Edele Heer—Dezen morgen met het aanbreeken van den dag, marcheerde ik van St. Carlos, naar deze plaats, waar ik bereekend had den vyand te ontmoeten. Ik was tot op 6 mylen van Camoruco, waar ik meende rust te houden, voortgerukt, wanneer eene geavanceerde post van den Rebel Paez, bevolen door Rangel Romero en Cuesta zich zelve vertoonden, naar St. Carlos marcheerende Deze party sterk 300 man teruggeslagen hebbende, vervolgde ik myne beweegingen, besloten om de eerste gelegenheid die zich aanbood waartenemen, om een slag te leveren. Kort daarop werd dit bewaarheid op een vierde myl van de stad Cogede, 11 mylen van myne vorige positie by Sant Carlos verwyderd. De vyandelyke magt bestond uit ruim 1500 paarden en van 600 tot 800 voetvolk. Het gevecht had plaats in eene uitgestrekte vlakte. Myne armee was op de volgende wyze gevormd. De Battaillons met gesloten Kolommen, en de Cavallerie op de flanken en de achterhoede in deze positie attakkeerde ik hem en wierp dezelven by onmiddelyken aanval overhoop. Hunne Infanterie ontving ons half geknield met gepresenteerd geweer op een halve pistoolschot Toen begon het vuur van beide partyen. In kortentyd werd de Infanteri door de grootste menigte der Cavallery verlaten, waarop de eersten geheel door onze Ruiters verslagen werden. Deze hield haren aanval tegen vyands ruitery vol, tot dat de overwinning zich in iederen opzicht voor de wapenen van den koning onzen meester verklaarde. Het geheele verlies der rebellen is meer dan 1000 man. Van ons is ongeveer 100 gedood of gewond Ik heb thans geen tyd U alle de byzonderheden van dezen glansryken dag optegeven, doch ik zal het morgen doen met een naauwkeurig berigt van de gevolgen dezes gelukkigendag, die de verjaardag is der glorieryken Revolutie der natie tot welke wy behooren.

Al het welke ik UEd. tot uwer voldoening toezend, en die der getrouwe inwoners van de hoofdstad ; er byvoegende dat Paez' ingevolgen het berigt der krygsgevangenen zwaar in de borst is gewond De dappere Don Miguel de la Torre, werd in het been gewond, by den aanvang van het gevecht, doch niettemin hield hy het Commando zyner troepen vol. tot dat zy de overwinning hadden behaald. De Colonel van het Regiment van Castilie Don Pedro Gonzales werd gedood met eenige andere officieren van zyn Regiment, anderen van het Regiment Infanterie Francisco de Paola. Wy hebben ook 6 gewonden gehad, onder de welken de Majoor is van het Regiment de Union Don Manuel Baula met twee schoten.

God bewaare UEd. vele jaren

Hoofd kwartier Valencia 4den Mey 1818.

PABLO MORILLO.

Passagiers vertrokken in het schip Sara Maria.—De Heer J. G. W. Jutting en Echtgenoote—de Heer Henry Waddington, junior, en de Heer George Fosfett.

Gearriveerd in de schoener Mary & Martha—de Heer John B. Fraser, benoemd door de regering der Vereenigde Staten tot Amerikaansche Konsul dezer kolonie.

AMERIKA.

SCHERMUTZELNG MET DE INDIANEN.

Milledgeville 11den Maart 1818.—Het volgende is dezen avond by expresse door den Gouverneur ontvangen.

Hartford 10 *Maart* 1818.

Myn Heer! Ik heb dit oogenblik een berigt ontvangen door middel van Mr. Isham Jordan, van het graafschap Telfair, op wien ik staat maak, wegens eene schermutzeling tusschen de Indianen en eenige burgers van Telfair, aan de zuid zyde van de Oakmulgee rivier in de nademiddag van den 9den dezer, 20 of 25 mylen van hier naar beneden.

Des nachts den 3den dezer werd er op Joseph Bush en zyn zoon door een party Indianen gevuurd. De vader werd gedood en de zoon zwaar gewond en gescalpeerd, doch hy herstelde in zoo verre, dat hy twee dagen daarna zyne woning bereikte. De burgers het voorgemelde geval vernemende. verzamelden zy zich ten getale van 36, en staken de rivier over om vergoeding te halen. Hierop aanmerkelyke sporen van Indianen vindende, volgden zy de tekens, die van de rivier op eenigen afstand geleidden. Zy kwamen nu in het gezicht van een party Indianen 50 of 60 sterk, tot onder het het bereik van een geweerschot. Het vuren begon van iedere party, en duurde met levendigheid drie kwartier uurs voort. Een deel van het detachement bewerkstelligde hunne retraite, eenen zwaar gewonden medevoerende—vier zyn er zeker gedood—van het anderdeel der detachements is niets meer gehoord—de Majoor Cathon (kommandant van Telfair militie) is onder de vermisten. Vier Indianen zyn gedood.

Volgens berigten, beschouwen de burgers dit als zeer ontrustenden staan hunne woningen te verlaten. Ik heb het geschikt geoordeeld het bovenstaande U per Expresse toe te zenden.

Ik ben uwer Excellentie's zeer onderdanige dienaar,

RICHARD H. THOMAS.

Luitenant Colonel.

Ingevolge van het bovenstaande heeft de troep kavallerie van Pulaski order gekregen van de uitvoerende magt om de fronteren te beschermen en hulp aan de inwoners te verleenen. Het Telfairsche detachement heeft, zoo wy vreezen zeer geleden, en wy zullen ons verblyden, zoo allen die vermist worden, niet verloren zyn. Het schynt, dat de Indianen vertrouwende op overmagt gezocht hebben de militie uittelokken, door den jongen man, die gescalpeerd was (het vel van het voorhoofd afgesneden) te vergunnen naar de plaats terug te keeren.

FABEL.

Uit het Fransch.

In het kreupelbosch eens Eilands zaten eenige dieren vreedzaam ter neder, om eenen ontvluchten Amazone Papegaai aan tehooren. Deze vertelde veel van haar land van Reuzen bergen, van schapen met langehalzen en van goud en diamanten &c. *wel, wel* zeide de Rheebok *waar hebt gy al dat mooi van daan gehaald? Van my zelve* hernam de fiere Amazone, en dat ik U nu niet verhalen kan is veel, geloof my, ik ben doorleerd en heb alle landen doorgereisd, myn roem gaat boven alles. Ik zal U wel leeren, beter als dat groene beest, (op een gewoone Papegaai wyzende) Ei ei zei de Rheebok, dat is wel, maar wat nut doet gy in de wereld? Ik vraag U dit ernstig af.

" Ik babbel.

' Goed of kwaad?

" Och naar het my voorkomt ; die my de meeste stukjes suiker geeft is de besteman

"Goed maar wat leert gy dan? Gy zoudt immers ons allen leeren waarschynelyk hooge verhevene dingen.

" O ja, wie is uw vyand?

Niemand.

Anders zou ik zo tot uw vermaak zoo hekelen dat er. Is dat dan uw kunst? Ik wil hooren of de vergadering met uw inzien instemt.

De Rheebok nam de stemmen op, allen verklaarden zich tegen de trotsche Amazone. De beleedigde groene Papegaai, zweeg alleen stil, wilde haren vyand nog verschonen—evenwel werd deze vrygehavend uit den kring der dieren weggejaagd.

Sneedig antwoord toen de Brittan onder Nelson begonnen af te houden, om de vereenigde vloot by Trafalgar aan te tasten, vond de eerste lieutenant van de Revenge, welke de ronde deed, om te zien of een ieder op zynen post was, een van het volk, naast zyn stuk, aandagtig op de knieën leggende, en deeze vreemde houding, voor een Engelsch matroos, deszelfs verwondering, en nieuwsgierigheid gaande maakende vroeg hy hem of hy bevreesd was? bevreesd! antwoorde de eerlyke pikbroek ; met verontwaardiging op het gelaat,—neen! ik bad alleen dat 's vyands kogels in de zelfde eevenredigheid mogte worden uitgedeeld, als het preisgeld, het meeste onder de officieren.

The Spanish brig Manuel, of 12 guns, and 35 men, Jaime Gerona, master, bound to Barcelona in Spain, with a cargo of cotton, indigo and cocoa, sailed from Puerto Cabello on Saturday last, in company with an armed brig and a schooner, and about noon the same day fell in with the piratical vessel which has given so much annoyance to our commerce, and a schooner in company, supposed to be the Two Sisters of this port, lately captured. The privateer having brought the Manuel to action, the o her brig and schooner made off, and were pursued by the Two Sisters.—The engagement lasted from one o'clock in the afternoon till nearly sun-set, when the Manuel having caught fire she unfortunately blew up. The privateer was at that moment in the act of hauling off, having lost her bowsprit, and sustained much damage in her sails and rigging. Eight of the crew of the Manuel escaped in the boat, and landed at Bonaire, from thence they were conveyed to this island in the Government schooner Dolphin, which arrived here on Tuesday last. In running down from Bonaire, the crew of the Dolphin saw two schooners lying at Little Curaçao, supposed to be the privateer and her consort.

The same privateer has also captured a Danish schooner called the Diana, from Porto Rico bound to this island, with a cargo of tobacco, the master and crew of which were on board of her during the engagement with the Manuel, and state, that several of her crew were picked up by the boats of the privateer immediately after she blew up and sunk. These people, together with the crew of the Diana, arrived here in a small sloop on Wednesday afternoon.

We are informed by the master of the Diana, that the privateer lately fell in with an English ship, from Brest, and received from her a French newspaper, which stated that an expedition of 100,000 men was on the eve of sailing from France, for the reduction of Santo Domingo, composed of French and Russians. We give this simply as we received it, and our Readers may attach to it what credit they think proper.

The American schooner Mary & Martha, Shaw, Master, arrived here yesterday afternoon, 27 days from Boston, brings no particu ar news. Off St. Lucia was boarded by an Independent privateer, which purchased a barrel of pork, paid for the same, and otherwise behaved well.

We stated in our last by mistate, that the Two Sisters had on board 248 doubloons, instead of 448.

A report has reached us from La Guayra of the recapture of Calabozo by General Morales, Bolivar, it is said, having retired towards Guayana with the remnant of his army. This, with the exception of the following official dispatch, is the only news received from the Main during the present week.

From the Extraordinary Caracas Gazette of the 7th May 1818.

Official dispatch from His Excellency Don Pablo Morillo, to the Captain General.

I feel the greatest satisfaction in acquainting you with the following, communicated to me by Brigadier Don Miguel de la Torre, from the town of Cogede, the 2nd instant.

"*Most Excellent Sir.*—This morning at day-break I marched from San Carlos to this place, where I calculated to have met the enemy. I had advanced 6 leagues as far as Camoruco where I intended to rest, when an advanced post of the rebel Paez, who was joined to Rangel Romero and Cuesta, presented itself, marching towards San Carlos. Having beaten this party to the number of 300 men, I continued my movements, determined to take the first opportunity that would offer, to give them battle, which was shortly after realised at a quarter of a mile from the town of Cogede, 11 leagues distant from my former position of San Carlos. The enemy's forces amounted to full 1500 horses, and from 6 to 800 foot. The engagement took place on an immense plain. My army was formed in the following manner: The battalions in solid columns, and the cavalry on the flanks and the rear. In this situation I attacked, and by charging routed them. Their infantry received us on their knees, and with presented arms, until half pistol shot, when the fire commenced from both parties. In a short time the infantry was abandoned by the great mass of cavalry, when the former was entirely slaughtered by our cavelry, who continued their attacks against that of the enemy, until victory declared itself in every direction for the arms of the King our master. The total loss of the rebels exceeds 1000 men.—Our's is about 100 killed and wounded. I have no time at present to send you all the particulars of this brilliant journey, but will do it to morrow, with an exact account of the events of this happy day, which is the anniversary of the glorious revolution of the nation to which we belong."

All of which I transmit for your satisfaction and that of the loyal inhabitants of the capital; adding that Paes, according to the reports of his prisoners, is severely wounded on the breast. The brave Don Miguel de la Torre was wounded on the leg at the commencement of the action, nevertheless kept the command of the troops until obtaining the victory. The Colonel of the regiment of Castilla, Don Pedro Gonzales, was slain, with another officer of his corps, and another of the regiment of the Infanta Don Francisco de Paula. We have likewise had 6 wounded, among whom is the Major of the regiment of the Union Don Manuel Bausa, by two shot.

God preserve you many years.

Head-quarters Valencia, 4th May, 1818.

PABLO MORILLO.

Arrived in the schr. Mary & Martha, John B. Fraser, Esq. appointed by the American Government as Consul to this Colony.

AMERICA.

Millegeville, March 11.
SKIRMISH WITH THE INDIANS.

The following was received this evening by express to the Governor:

Hartford, March 10, 1818.

SIR—I have this moment received information through Mr. Isham Jordan, of Telfair country, which I rely on, of a skirmish between the Indians and some of the citizens of Telfair, on the south side of the Oakmulgee river, in the afternoon of the 9th instant, 20 or 25 miles below this.

On the night of the 3d inst. Joseph Busk and his son were fired upon by a party of Indians, the father killed and the son severely wounded and scalped, but he so far recovered as to reach home in two days after. The citizens receiving information of the foregoing facts, assembled on the 9th inst. to the number of 36, and crossed the river in the forenoon to seek redress. Finding considerable sign of Indians, they pursued the trail leading from the river some distance out, where they came in view of a body of Indians, 50 or 60, advancing within gun-shot. The firing was commenced by each party and warmly kept up for three quarters of an hour. A part of the detachment effected their retreat bringing off one badly wounded—four are certainly killed--the balance of the detachment has not been heard from—Maj. Cothom (commandant of the Telfair militia) is among the missing. Four Indians were killed.

From information, the citizens below this are much alarmed and leaving their homes. I have thought proper to communicate the foregoing to you by express.

I am your Excellency's most obedient servant.

RICHARD H THOMAS,
Lieut Colonel

In consequence of the foregoing, the Pulaski Troop of Cavalry has been ordered out by the Executive to scour the frontier and afford protection to the inhabitants. The Telfair detachment, we fear, has suffered greatly and we shall rejoice, if all who are missing have not perished. It would seem, that the Indians, confiding in superior numbers, had sought to draw out the militia, by permitting the young man whom they scalped to reach the settlement.

From the Government Paper of Havana, of 18th February 1818.

Account of Don Manuel Arcon, an inhabitant of Nassau New-Providence, a native of the city of Malaga, and residing in the place of Holguin; sent to this place for publication.

On the 19th Jan. two sailors appeared, spreading the rumour that they had deserted the night before from a piratical Corsair, which lay at anchor in the harbor of Padre; and this report reaching the ears of Don Jose Agustin Rodriguez, he went to the house of the Signor Commandant of marine, Don Jose Fernaris, to consult on the most proper means to arm a vessel in order to capture the said pirate. And having resolved to freight the only vessel suitable for the purpose that was in the harbor, her owner agreed to let her for $2000. The commandant mustered together the men that were necessary, and the 21st the vessel set sail, well armed, carrying 14 men; and being on the 22d at daybreak off Pesquero Nuevo, a schr. was seen coming out from the harbor of Narajo, with sail and oars, in chase of us, and the wind being rather slack, she sent her boat with 5 men, and seeing it approach, we tacked in search of it. Said boat fired at us, and we returned the fire: soon after we captured it and the 5 men. We afterwards came up to the piratical Corsair, fired at her, having first hoisted the King's flag, at the sight of which, she ran, and made the shore at Pesquero Nuevo, where 16 persons abandoned her, with a part of the muskets, money, &c. four of whom were soon overtaken, among them her captain, Antonia Marino, and the people on land having assisted us in this pursuit. We drew off the corsair at 12 o'clock, and proceeded to the harbor Real de Gibara, where the government sent men to discover and arrest the runaways. The same afternoon 5 were seized; 3 on the 23d; and three more on the 24th; the 2 remaining are closely pursued. We cannot praise sufficiently the activity and zeal manifested by the Commandant of Marine, who accompanied all the persons who attended voluntarily, as far as the harbor Real de Gibara, and remained there until our return with the prize,

Names of the Pirates taken—A. Marino, capt.—Juan Gallardo, lieut.—Ramon Cerania, boastwain and the following seamen, Francisco Ballula, Jose Gonzulez, Benito Nandis, Leandro Basolto, Pedro Fuentes, Juan Antonio Lopez, Miguel Gonzalez, Juan de Avel, Andres Gallego—Rafael Alvaro, Dionisio Fernandez, Francisco Fuentes, negro, Henrique Mors, do. Solomon Mors, do. Ignacio, do.

From the Philadelphia Centinel, of March 23.

It appears by a very interesting table of the heights of mountains, contained in Melish's geographical description of the world, which we took the liberty of recommending to our readers; that the highest lands known on the globe are the Himelaya mountains in the valley of Nepaul between Hindosten and Thibet, Asia.

The highest of which is	*Number of feet above the level of the sea.*
Dhawalagir or Dhalagir, is	26,462
Chimboraza, the highest summit of the Andes in South-America, considered until lately as the highest in the world is	21,457
The highest ground in North-America, is the great Peak on the frontiers of Louisiana and is	19,788
Mont Blanc one of the Alps in Europe, is	15,680
Mountains of Geesh, Abyssinia, Africa, are	15,050

DE AVOND VAN DEN SLAG.

Men danste men juichte te Brussel by nacht,
Wat edel, wat schoon was, werd daar heen gebracht,
De lampen daar blonken, en spreiden het schoon
Van vrouwen en meisjes bevallig ten toon,
En menig een hartje werd snellyk geroofd,
Daar 't woelige dansen de reden verdooft;
Het moedige hart wordt ontbraud door de lonken,
't Wellustig muziek doet de liefde ontvonken;
De oogen slechts spreken by 't suizend gewoel,
De taal is onnodig by 't zalig gevoel;
Doch hoor, wat sombre toon, klinkt uit de verte voort.

Hoort gy het niet? De wind slechts het was,
Of 't karren geraas met den yzeren as.
Komt laat ons weer dansen laat vrolyk ons zyn
Wy slapen toch morgen na vreugde en wyn,
De jeugd wil niet wyken, waar vrolykheid glanst;
Men speelt en men juicht vry, men lonkt en men danst,
Maar wacht!—die doffe klank wordt weer op nieuw gehoord.
't Is of de donder door de somb're wolken boort
Al nader, duidelyken ja, noch nader dan voor heen,
Te wapen is de kreet, te wapen op de been
Het is, het is—ja wel—'t vyandlyk moord geschut;
Te wapen broeders, dat de vyand wordt gestut.

By 't luistervolle hal zat in een vengsternis,
De eedle Brunswyk, lang beproefd door tegenspoeden;
Hy hoort het eerst 't gerui des donders, by het is
Die 't voorgevoel des doods voelt in zyn boezem woeden.
En schoon een ander waant 't gevaar is ver nog af.
Zyn hart kent wel het geluid, 't verkondigt roem en 't graf.
Dat eens zyn vader trof en bloedig heeft ontzield
Dat bloed roept nu omwraak—'t is wraak die hem bezielt,
Hy snelt ten ylens heen naar 't bloedig oorlogsveld.
Hy stryd het eerst, met roem—en sneuvelt als een held.

Wie schetst my de angst, de verwarring van allen.
De tranen die vloeyen uit smartvol gevoel
Het beeven der schoonen, de bleekblauwe lippen,
De doodsbleeke wangen by 't aaklig gewoel.
Alom heerscht verwarring de krygers vertrekken,
De laatste omarming, elk handdruk elk' snik,
Schoon moed niet benemend, verwekt toch ontroering,
En treurig werpt elk op zyn schoone een blik,
Wie weet toch of ze immer elkander aanschouwen
Of ooit wal hun oog zich weer teeder ontmoet,
Daarna eene nacht van juichen van vreugde
De kiemende morgen hen vreess'lyk begroet.

In vluggen haast stygt nu het wacht squadron te paard.
Snelt voort met oorlogs tuig en volk dat onvervaard,
Met ongewoonen moed de ryen thans gaat vormen.
Om tegen vyands magt met nadruk op te stormen.
De donder van 't kanon knalt steeds van verre voort
De alarmtrom digteby wordt overal gehoord;
De krygsman wordt gewekt voort krieken van den morgen;
Terwyl de burgerschaar vol angst en diepe zorgen,
Nu treurt met bleek gelaat, en fluistert. Is het waar?
De vyand—já, die komt—hy komt—hy is reeds daar.

Het Camerons woestgeluid brengt allen op de been,
En Lochiels wapenkreet op Albur's heuvel bergen,
Zoo vaak gehoord, voert tal van Schotten heen,
Uit rotzen voortgekweekt. Zy nu de vyand tergen
Hun krygspyp kond alom der ouden Schotten eer,
Men meent, men ziet den tyd van Enans glorie weer.
En Donalds roem—is thans de kreet der hooge landers,
En tevens 't krygsgeschrei van Brit en Nederlanders.
Ardennes statig woud doet van haar groene twygen,
Op 't trekkend oorlogs volk den daauwdrup nederzygen,
Als tranen glinsterend om 's braven lot verspreid,
Zoo 't levenlooze bosch gevoelen kan en treuren!
Helaas! eer d'avond valt, hoemenig in den stryd,
Als gras gemaaid, op 't groene veld gespreid;
Daar 't eerlang over hen zal wassen, en gebeuren,
Dat aard en daauwdrup het ontzielde lyk bedekt,
Van hen, wier gloende moed, den vyand tegentrekt,
Bezield met hoop op roem, zy storten eer vol neer,
Vergaan in 't kille stof. Nooit zien zy 't daglicht weer.

Ach gist'ren nog—wat vreugde hem gegeven!
Zy smaakten al 't genot van 't vrolyk jeugdig leven,
Door schoonheids zachtenglans betoverd en omringd
Is 't slechts der schoonen gunst waarna hun harte dingt,
De zwarte middernacht, geeft d'eersten wenk tot stryden
By morgen schemering, zy zich tot wapens wyden.
Des vroegen daags reeds stryd, zy vechten als verwoed
En straffen gloriryk des vyands overmoed.

Maar,—'t donderend geschut, brult, waar het oog zich weidt.
De dood woedt overal, en d'aarde is dik bespreid
Met bloedig rookend slyk, met lyken zwaar verminkt
Als stapels opgehoopt; de grond die bloed thans drinkt,
Zal straks en ruiter, paard, en vyand, vriend bedekken.
In 't zelfde bloedig graf, waar niets hun stof zal wekken.

Vry in afwisselende stances uit het Engelsch gevolgd. V. P.

Dat men ook in onze taal zich gevoelvol verheven kan uitdrukken, zal blyken uit het volgend stukje van de blinde, maar beroemde Nederlandsche dichteresse *Petronella Moens*, het geen, zoo ver de redacteur weet, nimmer gedrukt is; hetzelve kan veilig tegen het Engelsch dichtstuk *The Eve of Battle* in de voorgaande Courant geplaatst wedyveren. Een dichtstuk waar van de redacteur eene zwakke navolging heeft gegeven.

OP DE ALGEMEENE VREDE.

Triumf geen lauwerkrans door woest geweld behaald
En wreed bevlekt met bloed en tranen.
Ontheiligt hier 't altaar door 's eeuwigen liefde omstraald;
Neen vrede, zaal'ge vrede op d'aard weer neer gedaald;
Strooit palmen en ontrolt haar zilvre glory vanen.
Ja 't regt der volken zegeviert;
Van daar de Taag langs bloemen zwiert;
Tot daar zich 't eewige ys in Noorsche golven spiegelt.
God riep u weer in 't licht, myn dierbaar vaderland;
Triumf, uw levensboom door d' eendracht reeds geplant,
Biedt vruchten, waar uw vlag op de Oceanen wiegelt.
De menschheid juicht geschaard om voorspoeds roozenkrans,
De milde horen des herboren overvloeds;
Europa vreest geen kryg;—neen God—in stromen bloeds.
Is eenwige broedertrouw, vol reine glans gepareld.
Ja vrede op orde en regt gegrond,
De nacht des jammers vlugt voor gouden schemeringen
Natuur spreid over 't puin een kleed van dons en mos
In der verslaagnen asch kiemt reeds het lomryk bosch
Waar 't nakroost nog vol vuur des Dwinglands val zal zingen.
Juicht gryzaards, die uw kruin veelmeer door Neerlandsch ramp,
Dan door de jaren zaagt besneeuwen!
't Geluk der toekomst schuilt in purpren avond damp;
Juicht, ziet by 't flikk'ren van verwachtings heldren lamp
Het heil des Vaderlands gegrond op 't graf der eeuwen!
Juicht bloesemtooy der maatschappy,
Juicht jong geslacht van ketens vry,
Gy ziet Gods wellustbeek nu langs uw paden vlieten.
Juicht gy aan 't moederhart met vrye melk gevoed.
Maar in uw jeugd gedeemd om 't Vaderlandsche bloed
Gevloekten dwang ten zoen, voor vreemden te vergieten
Neen onder 't moederhart, woelt nu geen slaven kroost
Geen keeten wacht op zuigelingen
Geen wanhoop zoekt in 't graf der lieve onnoozlen troost
De moeder in wier arm het dartlend wichtje bloost,
Magt *leve Oranje*, nu als 't vrolyk at wieglied zingen.
Europa juicht daar 't Godlyk regt
De band der maatschappye vlecht,
Triumf! de menschheid smeed uit zwaarden spade en zikkien!
De vrede omkranst alom 't ontvlammend feestaltaar
Met wynrank, myrten loof en gouden korenaar
Triumf, elk nadrend uur moet hooger heil ontwikklen!

HALIFAX, MARCH 7, 1818.

Narrative of the melancholy loss of the schooner Sally, of Prince Edward Island, burthen 100 tons, Nicholls, master. The schooner loaded with timber and plank at Croopo, on the 23d Dec. last—The ice set into Croopo Bay, and froze her in.—On the 24th, the wind veering from the northwards drifted the ice and schr. into the gulph, where they remained drifting up and down with the tides, in a most perilous situation until the 29th, when having expended all their provisions, and water, and no appearance of the ice breaking up, or extricating the vessel from the field of ice in which she was enclosed, they determined to quit her, and launched their boat a mile over the ice to the water, which they effected, and got safe ashore 4th Jan. The schr. had drifted in sight of Charlotte town, when J. N. Le Page, accompanied by Peter Smith, James Foster, the packet man, and four others, well acquainted with the nature of drift ice, put off, and succeeded in getting on board, and soon after were joined by John, Robert, William, James & Edward Wood, the owners of the schooner. At night a gale came on, which drove the schr. on St. Peter's Shoal, the ice forced her on her beam ends, and the sea making a breach over her. She lay in this situation until Monday morning, full of water, without any shelter or nourishment for those on board. On Monday the weather moderated, but very cold, and the sufferers almost worn out with hunger, launched the boat off the deck and made another attempt to reach the land, which they succeeded in doing. Messrs. Foster and Shillingworth died in the boat; John and Joseph Wood expired just as they had reached the shore: the remainder were in a dying and frozen state.

Extraordinary Instance of Animal Kindness.

In the menagerie of Brussels there is a lion called Danco, whose cell was lately in want of some repairs. His keeper desired a carpenter to set about them; but when the workman came and saw the lion, he drew back with terror. The keeper entered the animal's cell, and led him to the upper part of it while the lower was refitting. He there amused himself for some time playing with the lion, and being wearied he soon fell asleep. The carpenter, fully relying upon the vigilance of the keeper, pursued his work, anxious, it may be supposed, to have done with it as soon as possible. When he had finished he called William, the keeper, to see what he had done, but William made no answer. Having repeatedly called in vain, he began to feel alarmed at his silence, and he determined to go to the upper part of the cell, where, looking through the railing, he saw the lion and the keeper sleeping side by side, and immediately he uttered a loud cry. The lion awaked by the noise, started up, and stared at the carpenter with an eye of fury, and then placing his paw on the breast of his keeper, he lay down to sleep again. The poor carpenter was dreadfully freightened, and not knowing how he could rouse up William, he ran out and related what he saw. Some of the attendants of the house came and opened the door, which the carpenter had secured with several bars, and upon opening his eyes, did not appear in the last apprehensive on account of the situation in which he found himself. He took the paw of the lion, and shook it gently in token of regard, and the animal quitely returned with him to its former residence.